[1]वर्कणः, [2]वृक्यम्, [3]वर्करः, इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः। **वृकोदरः**=भीमः।

(1621) "वृक्ष वरणे" (I-भ्वादिः-604. सक. सेट्. आत्म.)

'स्पर्श स्नेहने' इति 'कातन्त्रपाठः, चान्द्रपाठश्च। **वरणे**—आवरणे इति **काशकृत्स्नः**।

वृक्षकः-क्षिका, वृक्षकः-क्षिका, विवृक्षिषकः-षिका, वरीवृक्षकः-क्षिका; वृक्षिता-त्री, वृक्षयिता-त्री, विवृक्षिषिता-त्री, वरीवृक्षिता-त्री; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**वृक्षति**वत् (765) बोध्यानि। ल्यपि ^संवृक्ष्य, शानचि वृक्षमाणः। इति विशेषः। [4]वृक्षः, इगुपधलक्षणकप्रत्यये रूपम्।

(1622) "वृङ् संभक्तौ" (IX-क्र्यादिः-1509. सक. सेट्. आत्म.)

'**भक्तौ वृणीते**, वरणे वृणोति वृणुते वृञः।' (श्लो. 32) इति **देवः**। '**तुदादौ** वृङ् संभक्तौ **व्रियते**' इति **क्षीरस्वामी** इति **पुरुषकारेण** उक्तम्। प्रकृतक्षीरतरङ्गिण्यां तुदादौ न दृश्यते। **संभक्तिः**=संसेवा इति **क्षीरस्वामी**। '**स्वीकारः**' इति **धातुकाव्यव्याख्या** (3-9)।

वारकः-रिका, वारकः-रिका, [5]विवरिषकः-विवरीषकः-वुवूर्षकः-र्षिका, [6]वेत्रीयकः-यिका;

---

1. 'अनुदात्तेतश्च—' (3-2-149) इति युच्प्रत्ययस्ताच्छीलिकः।
2. 'ऋदुपधाच्च—' (3-1-110) इति क्यप्प्रत्यये रूपमेवम्।
3 बाहुलकाद् अरच्प्रत्यये रूपमेवम्। **वर्करः**=तरुणः पशुः। अजोऽपि।
4. 'किंस्विद् वनं क उ स **वृक्ष** आसीद् यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः।'(यजुः 1.7-20)
5. 'इट् सनि वा' (7-2-41) इतीड्विकल्पः। इट्पक्षे '**वृतो** वा' (7-2-38) इति इटो दीर्घविकल्पः। इडभावपक्षे 'इको झल्' (1-2-19) इति सनः कित्त्वे, 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घे 'उदोष्ठ्यपूर्वस्य' (7-1-102) इति उत्वे, रपरत्वे च 'हलि च' (8-2-77) इति इक उपधाया दीर्घः। तेन सन्नन्ते सर्वत्र रूपत्रयं बोध्यम्।
6. यङन्ते 'रीङृतः' (7-4-27) इति ऋकारान्तस्याङ्गस्य रीङ् इत्यादेशे रूपमेवम्।

A. '**संवृक्ष्य** वेदमतशिक्षकभिक्षुगम्यम्.....।' धा. का. 1-17